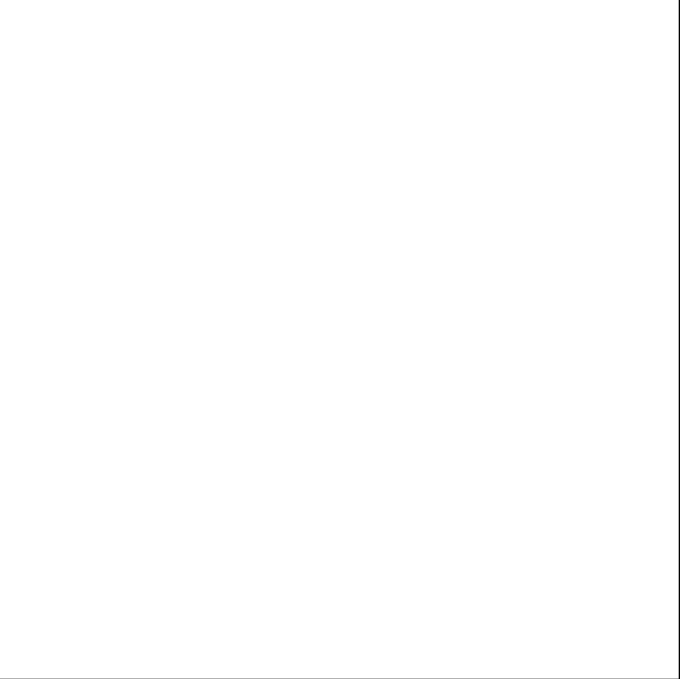

पतिको रूपमा एक वृद्ध मान्छे

✎ Aranya
☑ Sunniva Høiby-Øiset
📧 Anup Aryal
📅 5
😊 ने

LIDA Stories

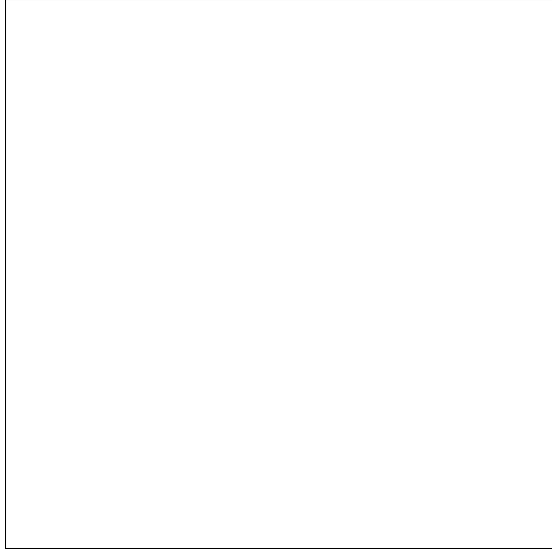
lidastories.net

पतिको रूपमा एक वृद्ध मान्छे

✎ Aranya
☑ Sunniva Høiby-Øiset
📧 Anup Aryal

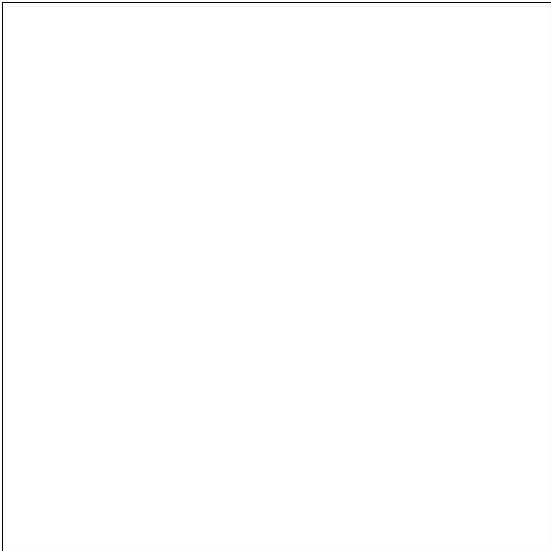
This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

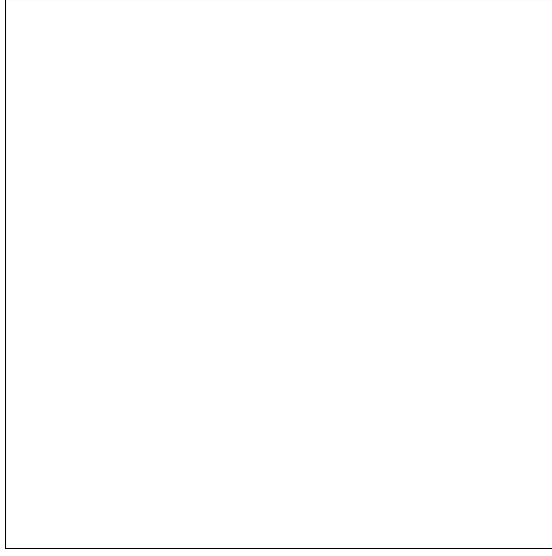

मलाई नर्वेजियन पुरुषहरू संसारका उत्कृष्ट पुरुषहरू मध्ये
पछिन् भन्ने लाग्थ्यो, तर त्यो सत्य होइन रहेछ। मेरो श्रीमान्
बनेका मान्छेलाई भेट्नु अघि म बैंकको एउटा
कारखानामा काम गर्थेँ र उहाँ पढाउनु हुन्थ्यो। हाम्रो
भेट इन्टरनेट मार्फत भयो र अन्ततः एक जोडी बन्यौ।

कारण प्रिया।

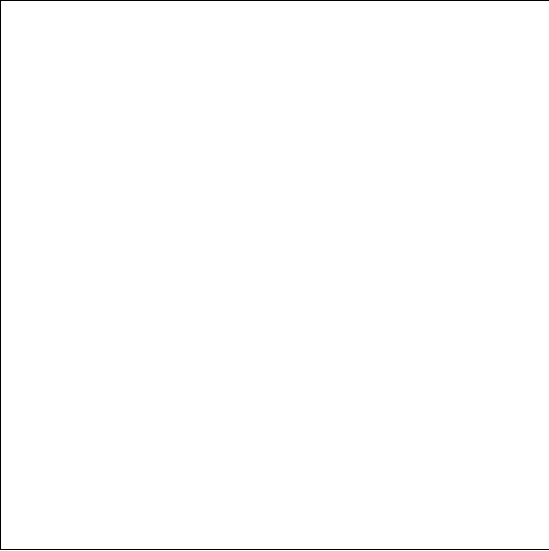
केही समयपछि हामीले बिहे गर्ने निर्णय गर्यौं। म गारुबे
 परिवारबाट आएको छु, त्यसैले मेरो परिवारको हेरचाह गर्न
 सक्ने विदेशी श्रीमान् हुन उहाँसँग विवाह गर्नको एउटा

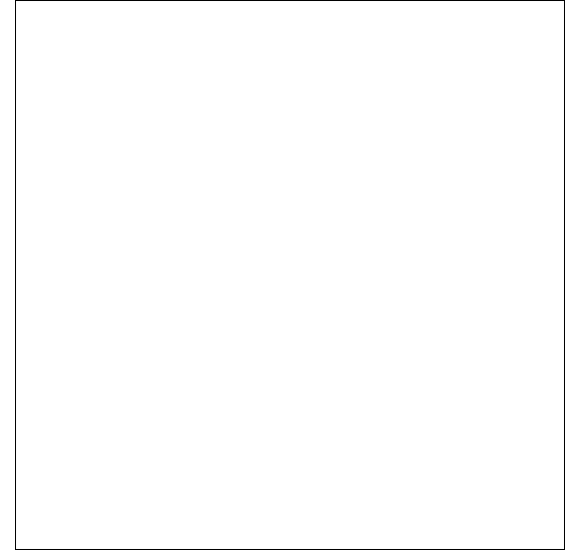

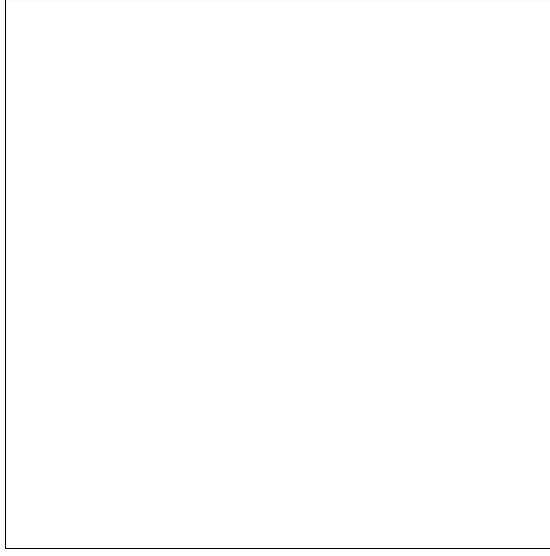
हामी नर्वे सयौं, र म नर्वेजियन भाषा सिक्न विद्यालय जान थालें। यो एक कठिन समय थियो। मसँग चालक अनुमति पत्र थिएन, र मेरो श्रीमानले मलाई विद्यालय सम्म पुर्याउनु पथ्यो, मलाई पखनुपथ्यो र फिर्ता ल्याउनु पथ्यो। एकतर्फी बाटो एक घण्टाको थियो। केही बेर पछि हामी नजिकै सयौं, तर उहाँले मलाई विद्यालय आफै पुर्याउने, पखने र ल्याउने जिद्दी गर्नुभयो। म एकलै हिँडैको उहाँ चाहनु हुन्थिएन।

नर्वे आणुपरेखि मसूमा कसुं पुरसा थियो। एक पटक मेरो
 श्रीमानले मलाई खानाको लागि पुरसा दिनेभयो, तर मसूमा
 थोरै पुरसा अपुकोले मैले खाना नखार्ने पुरसा बचाएर राख्छु।
 स्कुलमा मेरा साथीहरूसँगले मलाई जानिरे पाउन महेत गर्नु
 बाहेकन, तर मेरो श्रीमानले भने म काम गर्नु सकिने
 अर्थिन्छ। उहाँले मेरो लागि सफाई कर्मचारीको रूपमा काम
 गर्नु उपयुक्त ठान्नु हुन्छ।

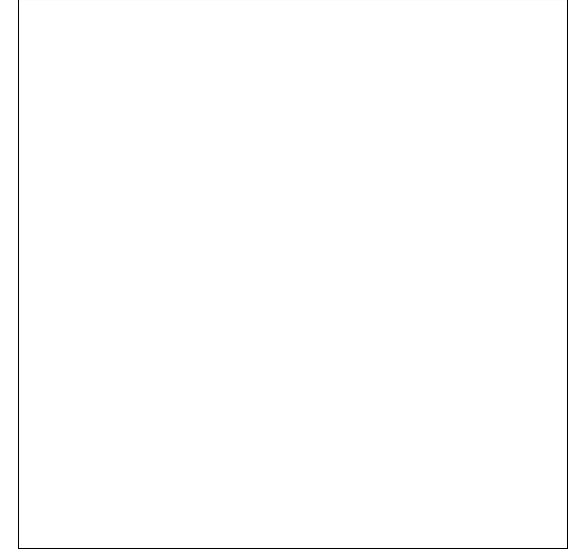

मलाई थाहा छैन अलिबले के ल्याउनेछ। मेरो योजना अर्को
 विद्यालयमा जाने छ, तर मेरो श्रीमानले मैले त्यो गरीस भने
 चाहनेछु। उहाँले मलाई अज्यारी बनाउन हुने र्छु ताहा सन्ने
 योजना बनाइरहेनु अपुको छ। म प्रतिरोध गर्नु बाहेकन, तर
 मलाई थाहा छैन कसरी। परदेशमा बर्बाद मानिसलाई श्रीमान
 बनाएर बूचन सति सजिलो रहेनछ जति मैले सोचेको थियो।

बरु उहाँले मलाई अर्को काम लगाउनु भयो - ग्यारेज बनाउने। उहाँ मालिक हुनुहुन्थ्यो र मैले सबै काम गर्थे। उहाँ बिरामी भएकोले धेरै काम गर्न सक्नु हुन्थिएन। ग्यारेज बनाएर कमाएको पैसाबाट मलाई केही दिनु हुँदैन थियो।

एक दिन उहाँ घरमा एकलै हुँदा काम नभएको र झ्याउ लागेको बताउनु भयो, त्यसैले उहाँले कुकुर ल्याउने निर्णय गर्नुभयो। मलाई कुकुर चाहिएको थिएन किनकि म विद्यालयबाट थाकेर आउथे र मेरो गृहकार्य पनि गर्नुपर्ने हुन्थ्यो। उहाँले कुकुरलाई हरेक दिन आफै डुलाउने बताउनु भयो, तर अन्तमा मैले कुकुर र मेरो बूढा श्रीमान् दुवैको हेरचाह गर्नुपर्‍यो।